

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΡΧΑΙΩΝ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ 2025

A1α 1.α
2.β
3.β

A1β. «παρ' ἧν»: ὁδόν
«ὕπὲρ ὧν»: παραφράγματα

B3. Φάρυγγα
Φόρος
φορέματα
φέρσιμο
φερέφωνο

B4. 1. Λάθος
2. Λάθος
3. Σωστό
4. Σωστό
5. Λάθος

Γ3α. γυναῖκας: γυναικός
φύσει: φύσεως
τό σῶμα: σώματος
καθαρότητι: καθαρότητος

Γ3β. φανῆναι: φάνηθι
μεγάλας: μείζονων
ἰδεῖν: ὀψομένη
ἐπισκοπεῖν: ἐπεσκόπει
ἄξω: ἀγάγωμεν
οὐδενός: οὐδεμιᾶ

Γ1. Παρατηρούσε προσεκτικά γύρω της και εξέταζε , αν την έβλεπε κανείς άλλος και πολλές φορές κοίταζε τη σκιά της. Ὃταν έφτασαν πιο κοντά στον Ηρακλή εκείνη , που είπαμε πρώτη, προχωρούσε με το ίδιο βήμα, η άλλη επειδή ήθελε να προλάβει έτρεξε εμπρός στον Ηρακλή και είπε: Σε βλέπω , Ηρακλή, να απορείς ποιο δρόμο να πάρεις στη ζωή σου. Εάν κάνεις εμένα φίλη σου, θα σε οδηγήσω στον ποιο ευχάριστο και εύκολο δρόμο και από όλα τα καλά κανένα δεν θα υπάρξει που να μην γευθείς , χωρίς να γευθείς δυσκολία θα περάσεις τη ζωή σου.

Γ2. Η αρετή με την κακία περιγράφονται σαν 2 γυναίκες που πλησίασαν τον Ηρακλή όταν ήταν νέος και βρισκόταν σε ένα σταυροδρόμι έχοντας απορία πιο δρόμο να πάρει. Η πρώτη ήταν ευγενικής καταγωγής με το σώμα της καθαρό και τα μάτια της γεμάτα ντροπή και σύνεση να κοιτάζουν προς τα κάτω. Φορούσε λευκό φόρεμα. Η άλλη ήταν παχιά και καί έντονα καλλωπισμένη (στολισμένη) προσπαθώντας να φαίνεται πιο κόκκινη και πιο λευκή από ότι ήταν, η στάση της ήταν τέτοια ώστε να προσπαθεί να φαίνεται ψηλότερη

Γ4α. ἰδεῖν: απαρέμφατο αναφοράς από το επίθετο εύπρεπῇ
τῆς φύσεως: γενική συγκριτική από το ὀρθοτέραν.
τῷ Ἡρακλεῖ: αντικείμενο στο προσδραμεῖν
ἀποροῦντα: κατηγορηματική μετοχή στο σε , λόγω του ὀρῶ
φίλην: κατηγορούμενο στο αντικείμενο ἐμέ λόγω του ποιησάμενος
τῶν χαλεπῶν: γενική αντικειμενική από το ἄπειρος

Γ4Β. Δευτερεύουσα ονοματική πλάγια ερωτηματική πρόταση που εισάγεται με το εί άρα είναι ολικής αγνοίας , εκφέρεται με οριστική γιατί δηλώνει το πραγματικό και συντακτικά λειτουργεί ως αντικείμενο στο απαρέμφατο έπισκοπεῖν